

بررسی اثر کرم آزادکننده نیتریک اکساید بر ضایعه‌های جلدی لیشمانیوز در مدل حیوانی

ماندانا بخشی زاده^۱، دکتر سیدحسین حجازی^۲، دکتر مهدی بقایی^۲، دکتر فریبا جعفری^۳، زهرا غیور^۱، دکتر علی خامسی پور^۴

۱- کارشناس ارشد، ۲- استادیار، گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ۳- استادیار، گروه فارماکولوژی، دانشکده داروسازی؛ دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ۴- استادیار ایمونولوژی و میکروبیولوژی، مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست و جدام؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: سالک یکی از بیماری‌های بومی و شایع مناطقی از ایران است. درمان این بیماری با استفاده از روش‌های شیمیایی، فیزیکی یا به طور توأم صورت می‌گیرد. نیتریک اکساید دارای آثار ایمونولوژیک درون سلولی است و تولید آن در بهبود زخم لیشمانیوزی در حیوان و انسان نقش به‌سزایی دارد. در این تحقیق اثر درمانی ترکیب‌هایی که در پایه کرم قادر به آزاد کردن نیتریک اکساید هستند بر ضایعه‌های جلدی ناشی از لیشمانیا ماژور در مدل حیوانی مورد بررسی قرار گرفته است.

روش اجرا: موش‌های خالص نژاد Balb/c با تزریق زیرجلدی انگل لیشمانیا، در قاعده دم عفونی و پس از ظهور زخم به سه گروه - شاهد بدون درمان، دارونما و تجربی - تقسیم شدند. موش‌های گروه دارونما و تجربی روزی یک بار به مدت ۳۰ روز با کرم مربوط به صورت موضعی تحت درمان قرار گرفتند. اندازه زخم‌ها در روزهای ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ اندازه‌گیری شد. یافته‌ها با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و دانکن با قبول مرز معنی‌داری $P < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: در روزهای ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میانگین اندازه زخم در گروه دریافت‌کننده کرم حاوی نیتریک اکساید نسبت به دو گروه دیگر کمتر بود ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: داروهای آزادکننده موضعی نیتریک اکساید می‌توانند در درمان لیشمانیوز مؤثر باشند.
واژه‌های کلیدی: لیشمانیوز، درمان، نیتریک اکساید

مصلنامه بیماری‌های پوست ۱۳۸۴؛ دوره ۸ (۴)؛ ۲۶۱-۲۶۵

۱۳۸۴/۵

دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۲۰

مقدمه
میزبان‌های مهره‌دار و بی‌مهره را در بیشتر نقاط دنیا آلوده می‌کنند (۱). بیماری در انسان به سه شکل اصلی دیده می‌شود: لیشمانیوز پوستی (سالک)، لیشمانیوز پوستی مخاطی (اسپوندیلیا) و لیشمانیوز احشایی (کالآ آزار) (۲).

لیشمانیوز، بیماری ناشی از نوعی تک‌یاخته انگلی متعلق به جنس لیشمانیا است که گروه بزرگی از ارگانیسم‌ها را تشکیل می‌دهند و در چرخه‌ی تکاملی خود

مؤلف مسئول: دکتر سیدحسین حجازی، دانشکده پزشکی، گروه انگل شناسی

پست الکترونیک: hujazi@med.mui.ac.ir